

ANGELUS

4. neděle velikonoční

26. duben 2015

číslo 17.

ročník X.

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Běloutín

Země je plná Hospodinovy milosti; jeho slovem vznikla nebesa. Aleluja. (Žl 33,5-6)

1. čtení: Sk 4,8-12

2. čtení: 1 Jan 3,1-2

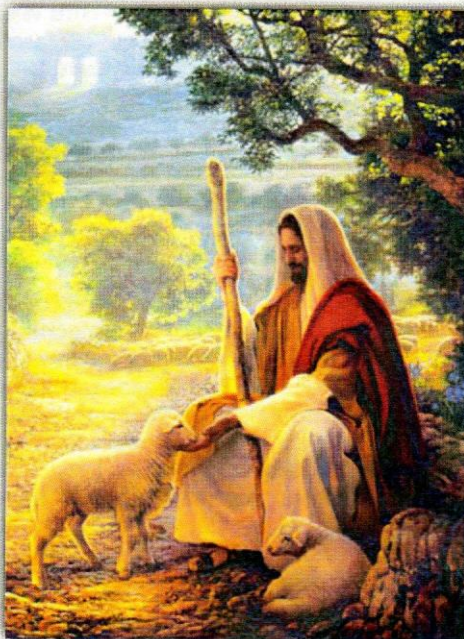
Ev.: Jan 10,11-18

**Žl 118 Kámen, který stavitelé zavrhli,
stal se kvádrem nárožním.**

Dobrý Pastýř

Může nám ještě vůbec něco říci podobenství o pastýři a ovcích, které Ježíš v dnešním evangeliu vypráví? Pro většinu z nás nejsou pastýři ani stáda běžnou podívanou a představa ovcí nás těžko přiměje, abychom se s nimi identifikovali. Jde však o pochopení biblického jazyka vytvořeného lidem, který dobře znal život pastýřů a jejich pouto s ovce, a dokonce si představu pastýře promítal do Boha, jehož vzýval jako „pastýře Izraele“ (Žl 80,1). Synové Izraele očekávali mimo jiné Krále Mesiáše s rysy dobrého pastýře schopného vést stádo, znát své ovce každou jednotlivě, dokonce jménem, a obstarávat jim potravu a nezbytnou péči (srov. Ez 34; Jer 23,1-8)...

Očekávání věřících židů a Boží zaslíbení jeho lidu se smísí v Ježíšových slovech, jimiž se v Jeruzalémě obrací k některým farizeům a k zástupu při příležitosti uzdravení slepého od narození (srov. Jan 9,40-10,21). Ježíš prohlašuje: „Já jsem dobrý pastýř“, doslova „krásný pastýř“. Dobrota a krása tohoto pastýře jsou odvozeny z postoje charakterizujícího jeho vztah s ovce: on položí svůj život pro ovce, protože s nimi každodenně žije a na každé z nich mu osobně záleží natolik, že ztratí vlastní život, aby ji ochránil. Ježíš není zaměstnanec, který koná svou práci jednoduše proto, aby dostal mzdu, aniž by mu ovce ležely na srdci. Nikoliv, on je autentický pastýř, nežije ze své role nebo přijaté funkce, ale usiluje o vztah pro dobro ovcí natolik, že se svým stádem sdílí celý svůj život. Dobrý

a krásný pastýř přišel zkrátka proto, aby sloužil. Jeho autorita umožňuje růst těm, kteří jsou mu svěřeni: jeho úkolem je, aby žili v plnosti, a jeho služba znamená dát „až do konce“ (Jan 13,1) život pro ty, které mu Otec dal.

Každý z nás je vtažen do tohoto podobenství jako ovce povoláná ptát se na své pouto k pastýři. Pouto, jež je tvořeno nasloucháním a poznáváním a jehož účelem je živý a účinný vztah s pastýřem Ježíšem Kristem a v důsledku toho účast na vztahu mezi Otcem a Synem: „Znám svoje ovce a moje ovce znají mne, jako mne zná Otec a já znám Otce.“ Ježíšův pohled se ale nezastaví u „malého stáde“ (Lk 12,32), putující komunity mužů a žen, kteří ho následují, ale obrací se také na ovce, jež za ním dosud nešly: „Mám i jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince. Také ty musím přivést; a uposlechnou mého hlasu a bude jen jedno stáde, jen jeden pastýř.“ Když to říká, myslí na všechny lidi, které k sobě přitáhne, až bude vyvýšen na kříži a pak v nebi u Otce (srov. Jan 12,32). Jeho posláním bude „shromáždit v jedno rozptýlené Boží děti“ (srov. Jan 11,52), což se však stane překvapivým způsobem: tento pastýř univerza (srov. Žid 13,20; 1 Petr 5,4), jediný pastýř církve rozptýlené po celé zemi se ukáže být zabitým beránkem (srov. Zj 5,6.12; 7,17; 13,8), který položil vlastní život, a proto byl vyvýšen a oslaven Otcem. Ano, právě jako beránek se Ježíš stal pastýřem ovcí!

V tomto úryvku evangelia se Ježíš jistě zjevuje jako pastýř našich životů. Vyplyvá z ní však také jedna klíčová otázka pro všechny pastýře církve: vykonávají svou službu jako zaměstnanci, nebo jako lidé dávající s láskou svůj život pro společenství, jež je jim svěřeno? Vždycky je tu totiž možnost, aby se pastýř stal námezdním dělníkem, případně aby ho ovce jeho stáda úplně přestaly zajímat. Nezapomeňme ale, že pokud nějaký pastýř začne konat svou službu jako najatý za mzdu a žije způsobem, který odporuje jeho smýšlení, postupně začne smýšlet podle toho, jak žije: octne se tedy v jakémsi smutném bludném kruhu. A to by bylo příčinou velké zkázy jak pro pastýře, tak pro ovce...

(P. Vojtěch Kodet)

KOUTEK PRO DĚTI

34. Tři mládenci v ohnivé peci

Tři izraelští mládenci neposlechli králův rozkaz, který nařizoval klanět se zlaté soše v Babylónu. Byli za to vhozeni do ohnivé pece. Hospodin je ale zachránil, oheň jim neublížil.

Babylonský král Nebúkadnesar zacházel se zajatými Izraelity jako s otroky, kteří ho museli ve všem poslechnout. Nechal vyrobit zlatou sochu, která vypadala jako člověk. Všem lidem pak rozkázal: „Jakmile uslyšíte hudbu, která bude hrát této vzácné soše, budete se jí klanět. Kdo nepoklekne, bude nemilosrdně vhozen do rozpálené ohnivé pece.“ Všichni Izraelité se polekali. Nikdo samozřejmě nechtěl přijít o život. Proto když začala hrát hudba, udělali to, co jim král přikázal. Dospělí i děti, všichni si klekli, zvedali ruce a hlasitě volali ke zlaté soše. Krále naplnila hrdost, že ho všichni poslouchají. Jenže byl na omylu. Našli se totiž tři odvážní mladí muži, kteří chtěli poslouchat Hospodina, a ne krále. Vždyť je to hřích, klanět se někomu jinému než Hospodinu. Krále proto neposlechli a místo toho, aby si klekli, stáli rovně jako tři pevné sloupy. Král si je hned dal předvolat.

„Hned se pokloňte soše,“ rozkázal jim rozzlobený král, „jinak vás nechám hodit do ohnivé pece.“ Ani jeden z mláďenců se však nenechal zastrašit. Odvážně králi odpověděli: „Nebudeme se klanět tvému bohu. Nezradíme našeho Hospodina. Když bude Hospodin chtít, vysvobodí nás i z rozpálené pece.“ Krále tato odpověď rozzuřila natolik, že nechal pec rozžhavit sedmkrát více než kdy jindy a vhodit do ní neposlušné mládence. Žár z pece byl tak veliký, že kdokoli se k ní jen přiblížil, přišel o život.

To, co se ale stalo, bylo nevidané a neslýchané. Mládenci se v peci mezi plameny klidně procházeli, jako kdyby šli po zelené louce. Ani šaty jim neshořely, kromě provazů, kterými byli svázáni. A dokonce v ohnivé peci nebyli tři, nýbrž čtyři muži. Ten čtvrtý vypadal docela jinak než ostatní, vycházela z něj zvláštní záře. Král si to nedokázal vysvětlit a hned poručil, aby mládenci vyšli z pece ven. Královo pyšné srdce se po této události změnilo. Na vlastní oči poznal, že existuje Hospodin, který je mnohem mocnější než on. Chrání ty, kteří se k němu modlí a věří mu. Král Nebúkadnesar tehdy uvěřil v Boha Hospodina, a proto vydal nařízení, aby bylo zakázáno věřit někomu jinému než Hospodinu.

Pro tři mládence bylo důležitější, aby se líbili Pánu Bohu, kterého měli moc rádi, než nějakému králi. Tak jako Bůh zachránil tři mládence z ohnivé pece, tak Pán Ježíš pomůže i tobě, když se nebudeš bát se k němu přihlásit před kamarády a odmítneš se přidat ke špatným věcem, i když se ti možná bude někdo smát.

„Boží milostí jsem ta, co jsem“

Živý Boží list, kterým je Maria, začíná tak obsažným slovem, že v sobě uzavírá jako semeno celý její život. Je to slovo milostné. Když k ní anděl vstoupil, pravil: „Raduj se, plná milosti“, a znovu: „Neboj se, Maria, neboť jsi nalezla milost“ (Lk 1,28.30).

Anděl nenazývá při pozdravu Marii jménem, nýbrž nazve ji prostě „plná milosti“ neboli „zahrnutá milostí“ (kecharitomené). Neřekne: „Raduj se, Maria“, nýbrž řekne: „Raduj se, milosti plná“. V milosti je nejhlubší totožnost Mariina. Maria je „milá“ Bohu („milá“, „milost“, pocházejí od stejného kořene). Mariina milost má jistě vztah k tomu, co následuje v andělově zvěstování, totiž k jejímu poslání Mesiášovy matky. Avšak tím není vyčerpána. Maria není pro Boha jen funkcí, ale především je to osoba, a jako osoba je takto milá Bohu od věčnosti.

Maria je tedy živým, konkrétním prohlášením, že na počátku všeho je ve vztazích mezi Bohem a tvory milost. Milost je půda a místo, kde se může tvor setkat se svým Stvořitelem. Také Bůh je představován v bibli jako bohatý (čili plný) milostí (srv. Ez 34,6). Bůh je plný milosti ve smyslu aktivním, jako ten, který naplňuje milostí. Maria, a s ní každý jiný tvor, je plná milosti ve smyslu pasivním, jako ta, která je naplněna milostí. Mezi oběma je Ježíš Kristus, prostředník, který je „plný milostí“ (Jan 1,14) v obojím smyslu, aktivním i pasivním, neboť jako Bůh a hlava církve dává milost a jako člověk je naplněn milostí od Otce, a dokonce „roste v milosti“ (sr. Lk 2,52). Milostí se Bůh „naklání“ a sklání k tvorů. Je to vypouklý úhel, který vyplňuje dutinu lidské touhy po Bohu. „Bůh je láska“, říká svátý Jan (1 Jan 4,8), a vycházíme-li od Nejsvětější Trojice, je to totéž, jako bychom řekli, že Bůh je milost. Neboť jenom v lůně Trojice, ve vzájemných vztazích božských Osob, je Boží láska přirozená, čili je nutná. Ve všech ostatních případech je Boží láska milost, čili dar. To, že Otec miluje Syna, není milost nebo dar, je to otcovský požadavek, to znamená v jistém smyslu, že je to povinnost. Ale to, že miluje nás, je pouhá milost, svobodná a nezasloužená přízeň.

Biblický Bůh nejen „dává“ milost, nýbrž „je“ milost. Vykladatelé si všimli, že věta z Exodu 33,19: „Dávám milost, komu chci“ je postavena stejně jako věta, rovněž z Exodu (3,14): „Já jsem ten, který jsem“, a je takřka jejím výkladem. Totéž platí o Ex 34,6: „Hospodin prošel kolem něho a zvolal: Hospodin, Hospodin, Bůh milosrdný a milostivý, shovívavý, velmi laskavý a věrný.“ Biblický Bůh nejen „existuje sám od sebe“ (per se), ale také „existuje pro nás“. Jinými slovy, je milost.

Řekl jsem, že Maria je jaksi živý obraz této tajemné Boží milosti. Když mluví svátý Augustin o Ježíšově lidství, říká: „Na základě čeho zasloužilo Ježíšovo lidství, aby je věčné Slovo Otce přijalo do jednoty své osoby? Jaký dobrý skutek tomu předcházelo? Co udělalo jeho lidství před tímto okamžikem, čemu uvěřilo nebo oč prosilo, aby mohlo být povýšeno k tak nevýslovné důstojnosti?“ „Hledej zásluhu, hledej spravedlnost, uvažuj a viz, zda naleznesh něco jiného než milost“.

Tato slova vrhají zvláštní světlo na celou osobu Mariinu. O ní se musí říci ještě větším právem: Co udělala Maria, aby si zasloužila výsadu, že směla dát Slovu své lidství? Več uvěřila, oč prosila, več doufala nebo co trpěla, aby mohla přijít na svět svátá a neposkvřená? Také zde hledej zásluhu, hledej spravedlnost, hledej všechno, co chceš, a viz, zda najdeš u ní na počátku něco jiného než milost! Maria si může se vši pravdivostí přisvojit apoštolova slova a říci: „Boží milostí jsem to, co jsem“ (1 Kor 15,10). Milost nám úplně vysvětluje Marii, v ní je její velikost a její krása. Nastává čas - píše básník - kdy se nemůžeme spokojit se svým svatým patronem ani se svatým patronem svého města ani s největšími svatými patrony, ale musíme dospět až k té, která je nejmilejší Bohu, která je mu nejbližší. „K té, která je Maria, protože je plná milostí“. Nanejvýš prostá a hluboká slova. Ano, Maria je Maria, protože je plná milosti. Řekneme-li o ní, že je plná milostí, říkáme všechno.

(Maria, zrcadlo církve, Raniero Cantalamessa)

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 26. 4. do 3. 5. 2015

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
4. neděle velikonoční 26. 4.	Hustopeče	8:00	Za † Marii Pajdlovou, manžela a živou rodinu
	Špičky	9:30	Za Radmilu Vašínkovou a živou rodinu
	Bělotín	11:00	Za živé a † farníky a občany Bělotína
Pondělí 27. 4. <i>sv. Zita</i>	Špičky	17:30	Za Pavlu Podivínskou a rodiče
Středa 29. 4. <i>sv. Kateřina Sienská, patronka Evropy, svátek</i>	Černotín	17:30	Za Miladu Rýparovou, rodiče z obou stran a živou rodinu
Čtvrtek 30. 4. <i>sv. Zikmund, sv. Pius V.</i>	Bělotín	17:30	S prosbou o Dary Ducha Svatého a Boží vedení při ukončení studia
Pátek 1. 5. <i>sv. Josef, dělník</i>	Hustopeče	8:00	Za † Květoslava Těšického, živou a † rodinu Těšickou a rodiče Bartošíkovy
			Za rodinu Majkusovu, Blažkovu, Puchnerovu, Šubovu a dvo
Sobota 2. 5. <i>sv. Atanáš, památka</i>	Heřmanice	16:30	Za živou a † rodinu Šlosarovu, Dorazilovu a Škrabákovu
	Špičky	18:00	Za živé a † hasiče ze Špiček a Kunčic
5. neděle velikonoční 3. 5. Měsíční sbírka	Hustopeče	8:00	Za živé a † hasiče
	Černotín	9:30	Za živé a † hasiče z Černotína a Hluzova
	Bělotín	11:00	Za † Natálii Nešákovou

Ohlášky:

- * Všichni jste srdečně zváni na VELIKONOČNÍ KONCERT 26. dubna v 16⁰⁰ hod. v hustopečském kostele. Zpěv: Magdalena Vlasáková, varhany: Ondřej Mucha.
- * V týdnu bude první pátek v měsíci, proto budu navštěvovat nemocné a také budou adorace a zpovídání před bohoslužbami.
- * Břimovanci se sejdou ve čtvrtek v 19⁰⁰ hod. v kostele v Hustopečích.
- * 5. setkání společenství špičských dětí, které se připravují na 1. svaté přijímání bude v sobotu, tentokrát už 2. 5. 2015 po mši svaté. Čas kvapí, připravujme se intenzivněji! Sešity na přípravu se splněnými úkoly s sebou.
- * Májové pobožnosti: Hustopeče v pátek v 7³⁰ a v neděli v 7³⁰, Poruba ve středu v 18⁰⁰ a v neděli ve 14⁰⁰, Milotice každý den v 19⁰⁰ kromě soboty, v Bělotíně v úterý a v neděli v 18⁰⁰ a ve čtvrtek přede mši svatou růženec a po mši svaté litanie. Ve Špičkách 45 minut před bohoslužbami a v pátek v 18⁰⁰ hod. V Černotíně v úterý a ve čtvrtek v 18⁰⁰ hod. a ve středu po mši svaté.

Tel. na faru: ☎ mobil: **733 741 614**

Webové stránky farnosti: www.ihustopece.cz/farnost/

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 330 kusů. Vydává P. František Antonín Dostál.